

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/104/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813000277
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ecker
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3813000277.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Eckera a členov senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému J. O., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. novembra 2013, o odvolaní obžalovaného a matky obžalovaného E. O. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. OT/60/2013 zo dňa 05. augusta 2013 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v časti o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný J. O., nar. XX.XX.XXXX

odsudzuje

podľa § 348 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 56 ods. 1, 2 Tr.zák. na peňažný trest vo výške 800 € (osemsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. sa obžalovanému ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 2 (dva) mesiace.

II.

Podľa § 316 ods. 1 Tr.por. sa odvolanie matky obžalovaného E. O. zamieta, ako podané oneskorene.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný J. O. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 21.06.2013 o 15.50 hod. v G., okres Prievidza, po miestnej komunikácii, pri futbalovom ihrisku viedol motorové vozidlo značky L. XXXi s evidenčným číslom J., a to napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 18.09.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.11.2012, v konaní sp.zn. 1T/190/2012 uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 48 mesiacov.

Bol za to odsúdený podľa § 348 ods. 1 písm. d/, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/ a § 37 písm. m/ Tr.zák k trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/ a § 37 písm. m/ Tr.zák. súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 36 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný a matka obžalovaného E. O.. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane vysoký. Pri určovaní trestu nebola braná do úvahy výpoveď priateľky H. R., ktorá bola s ním v aute a ktorá auto šoférovala z O. až po F. Y. a z dôvodu náhlej pokazenej ručnej brzdy po kopcovitom teréne okolo G. jej vyhovela a auto časť cesty šoféroval. Keďže nebol trestaný za marenie výkonu úradného rozhodnutia, odsúdenie na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace nepodmienečne považuje za neprimerane vysoký a navrhol zrušiť výrok o treste s tým, aby mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Matka obžalovaného E. O. v písomne podanom odvolaní poukázala hlavne na rodinné pomery a na úlohu, ktorú v nej hrá obžalovaný, na ktorého sú nielen ona a dvaja súrodenci obžalovaného finančne odkázaní, keďže ona, ako matka, je v súčasnosti bez práce a ostatné dve deti, brat a sestra obžalovaného študujú. Uložený trest odňatia slobody by veľmi vážne poškodil existenciu rodiny, naviac keď stále majú veľmi vážne a ťažké problémy s jej násilníckym manželom. Žiadala, aby krajský súd zmenil výrok o treste a obžalovanému uložil prípadne aj peňažný trest, ktorý by v splátkach bola schopná zaplatiť aj ona.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného a matky obžalovaného E. O., navrhla odvolania podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné. Odvolanie matky obžalovaného bolo podané oneskorene.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku.

Vo vzťahu k výroku o treste odvolací súd zistil, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, nevychádzal dôsledne zo všetkých zásad určených na ukladanie trestu podľa § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., ktorý by sledoval účel uloženého trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Uložený trest krajský súd, vyhodnotiac odvolacie námietky obžalovaného, považoval za neprimerane prísny i z dôvodov, ako na ne poukázal obžalovaný. Naviac krajský súd dotazom u obžalovaného zistil, že tento by bol schopný zaplatiť i peňažný trest. Skutočnosť, že rodina v ktorej obžalovaný žije, je v súčasnosti odkázaná najmä na jeho finančnú pomoc, nakoľko jediný je zárobkovo činný, viedla krajský súd k záveru, že účel trestu možno dosiahnuť i uložením miernejšieho trestu, ako mu bol uložený súdom prvého stupňa, a to peňažným trestom.

V tomto smere krajský súd sa riadil ustanovením § 34 ods. 3 Tr.zák., podľa ktorého trest má postihovať len páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby.

Za tohto stavu, krajský súd, považujúc výrok o uloženom treste, ako neprimerane prísny, a preto napadnutý rozsudok v tejto časti zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému J. O. uložil peňažný trest vo výške 800 € a pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol obžalovaným úmyselne zmarený, mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace. Tento trest vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Neopomenuteľnou súčasťou určenia druhu trestu a jeho výmery bolo prihliadnuť na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Odvolanie matky obžalovaného E. O., ktoré podala dňa 12.11.2013, prostredníctvom pošty, musel krajský súd považovať ako odvolanie podané oneskorene, nakoľko odvolateľka mohla odvolanie podať iba v zákonnej lehote doby odvolania, vzťahujúcej sa k osobe obžalovaného, t.j. do 15-tich dní od vyhlásenia napadnutého rozsudku, pričom posledný deň možnosti na podanie odvolania odvolateľkou bol do 02.09.2013. Odvolanie matky obžalovaného E. O. krajský súd zamietol ako odvolanie podané oneskorene.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.